

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

128 Cautio praestita à marito de non offendenda uxore, quomodo
intelligenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

Allos Surd. in eis tract. de alimentis. tit. 7. q. 16. n. 8. & 9. & hoc casu saltem praestita cautione arbitrio judicis, mulier est restituenda. Bal. conf. 176. num. 2. volum. I. & Abb. in cap. litteras. num. 7. de ref. fol.

per ipsum ibi allegatis, dicta tamen opinio procedit, cum propria auctoritate, & sine causa recedit; Nam, cum sua culpa à mari-
to discedit, non est alenda, & in his termi-
nis loquitur Surd: *locus proximè citatus*, nec
aliter procedunt per ipsius allegata. Sed

123 Aut enim mulier, † quæ propria auctoritate à viro discessit, habebat causam legiti-
mam, de qua in vicinia, & apud judicem
erat aliqualis fama, licet nondum fuisse probata, & tunc, dummodo constet de
conjugio, & causa in facto sit dubio, sunt
mulieri alimenta, & sumptus litis praestan-
da; & hanc opinionem tenet, & servat
consilium Neapolitanum, ut testatur Affl. in decis. 10. n. 1. & 2. quam repro-
bando Cin. int. 1. C. de alen. lib. & capell.
Tolos. in decis. 77. contrarium tenentes
sequitur Surd. qui ita restatur fuisse judi-
catum à Sen. Casalen. in tract. de alimen-
ta. quest. 118. num. 4. & 5. tit. 1. & q. 18. num.
37. tit. 3. & ita quando mulier est in pos-
sessione uxoratus declarat, & tenet etiam
124 Aufcer. in addit. ad capell. Tolos. super
d: q: 77, n: 2, † Quodque alimenta, & sum-
ptus litis mulieri cum viro litiganti sint per
eundem virum praestanda, tenet Ianoe. in
in c: ex parte. de accus: Guid: Pap: quest.
439. n: 4. Boer: decis: 325. n: 2. Joan: Lop:
in cap: per vestras. §: 39, ampliat: 8, dedonat.
inter virum, & uxor. Cefal. in consil. 127,
n: 6, & consil. 714. n. 5. Afin. in prax: ju-
dicial: §: 32, ampliat: 34: num: 1, & Benin-
cas: de privileg. paupert: 2, special: num: 5:
125 Quamvis enim † mulieri propria auctoritate
à domo viri discedenti non sint sum-
ptus litis, & alimenta praestanda, nisi con-
stet de causa, ut tenet Fereti: dicto consil: 127,
vol: 1, Porc: consil: 160, & Surd: de ali-
mentis: tit: 7, quest: 16, n: 1. & 2, cum aliis

126 quando † à domo viri uxor recedit ob
illius levitiam, adulterium, aliamvè ob
causam à jure approbatam, licet de causa
legitima concludenter tunc non constet,
dummodo pro muliere stet aliqua præ-
sumptio, quæ judicis animum movere
possit; illa sufficit, ut interim, lite penden-
te, sint mulieri alimenta praestanda. Et
hanc opinionem post plures per ipsum al-
legatos, tenet Covar. in lib. pract. quest. q.
6. num. 6. in terminis sequitur Menoch.
quest. 36. num. 18. in tract. de presump. &c
Vifil. in annotat. super decis. 10. Affl. n. 3.

127 Quæ quidem alimenta † debentur ante
sententiam licet aliqui conati fuerint susti-
nere contrarium: & quod ante sententiam
debeantur, tenet, & servat Ror. ut in decis.
2. de jud: in antiquior: consilium Neapoliti-
tanum. ut per Affl. dicta decis: 10, Par-
lementum Parisien. ut testatur Rebuff. in
tractatu de sent: provis: art: 1, gloss. 2. n: 5,
& suprema tribunalia Regnorum Hispa-
niarum, ut per Covar. ea: q: 6, num: 6, vers:
& sane quidam. quæ communem probant
opinionem, ea sunt tamen alimenta præ-
standa, quatenus vir facere possit, deduc-
to, ne egat; per tex. & gloss. in l. mari-
tum: ff. solut: matr: & in l. unic. §. cum au-
tem. C. de rei uxori: action: Jas. in l: non ean-
tum: num: 8, ff: de re judic: & Surd. in eo
tract: de aliment: tit. 1, q: 78, num: 13.

128 Pluries queri solet, † cum pro restitu-
tione facienda, ex judicis decreto, vir se
obligat de muliere non offendenda, &

Rr

etiam

etiam cautionem præstat. si colaphis cædat mulierem, quæ ipsum injuriis afficit, aut aliæ cum eo male se gerit.

129 Et est distinguendum, † quia, si vir mulierem vulneravit, vel fregrat ei brachia, aut caput, modum correctionis maritalis excedendo, tunc incurrit pœnam spreti præcepti, de non offendendo, si vero colaphis, aut verberibus moderatis ad correctionem mulierem pulsat, tunc maritus pœnam non incurrit, † quia præceptum judicis de non offendendo, & cautio, quæ præstatur, subintelligitur, ne injuria mulierem offendat, cum ipsam moderatè corrigerere possit, & castigare. ut per Paris. conf. 34. num. 33. & num. 60. vol. 4. cum alio. supra allegatis fidejussio enim intelligi debet, quo ad excessum tantum, non autem, quo ad correctionem à jure coeßsam: qua distinctione passim causas separationis fuisse terminatas, & plures decisa testatur Tho. Trivil. in decis. 45. in fin. lib. 1. quæ procedunt quo ad dictas mulierculas.

131 Nobiles † vero matronæ Bononienses, aliæque civiles mulieres regulariter sunt pudicitiae, & honestatis exemplum, maximaque D'eo, Beatissimæq; Dei genitrici Mariae pietate, ac divotione dicatae, quæ si casu aliquo (quod raro contigisse vidi) sub fidejussionis hujusmodi tutela apud viros suos vivunt, nec manu, nec lingua sunt offendenda. arg. eorum, quæ tradit Covar. in lib. var. resol. c. 9. & Farinac. in præx. crimin. c. 20 n. 21. & 22. par. 1.

132 Quæri sepius solet, † si seduxerit quis virginem, & cum ea carnalem copulam, habuerit, quid agendum? Et videtur, quod illam despōnare, aut dotare teneatur, per text. in c. 1. de adulst. & ibi gloss. &

Innoe. n. 2. & Abb. n. 1. & 2. & ipsam despōnando tenetur etiam dotare, ut, aliquo casu matrimonio soluto, dos illa constituta redeat ad mulierem, quam lucrificat propter delictum viri, ut ibi Abb. n. 8. De jure autem civili pœna publicationis partis dimidiae bonorum, aut corporis afflictiva, etiam usq; ad pœnam ultimi supplicii, est imposta, ut in §. item lex iulianæ fit. de publ. Iud. quæ tamen pœna hodie non infligitur, ut per Bernon. in tract. de concub. fol. 110. n. 34. ubi de communione testatur quam sequitur Clar. in §. stuprum dummodo non committit. & violentian. 2. inf. 133 Dos enim virgini † stupratæ à stuprato debetur in pœnam stupri, & ita legi divina cavetur Exod. c. 22. Thes. decis. 3. n. 2. & Masc. lib. 3. de probat. conclus. 133. n. 6. Sed, an sit simpliciter verum, quod stuprans virginem teneatur illam dotare, potest dubitari, si non nubat, an sit dotanda, cum dos mulieri debeatur propter nuptias, & † dos sine matrimonio esse non possit. fin. C. de donat. ant. nupt. Bart. in l. 1. n. 5. ff. pro dot. & Abb. in d. c. 1. n. 7. 135 Dum enim mulier † non nubit, & matrimonii causa dos debeatur, cessante causa dotis, dos cessare debet, Cephal. in conf. 84. n. 11. & cap. cum cessante. de appell. & quod, nisi securis nuptiis, mulier deflorata dotem petere non possit, tenet Borg. Calvæ qui plura exempla deducit, per ipsum, & alios, ita fuisse judicatum, & sententias executioni demandatas, in repert. suarum decis. in verb. matrimonium. num. 5. & seq. cuius opinionem non puto veram, quicquid alii, qui sententiano illam securi furerunt, senserint. Et si exemplis uti licet, quod mulieri defloratae, etiam non securis nuptiis, dos debeatur contra Th. Vineam fuit